

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความมั่นคงของมนุษย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของชีวิตมนุษย์โดยทั่วไป มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือคนพิการล้วนมีความต้องการ “ความมั่นคงของมนุษย์” (Human Security) ด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยจากความหิวโหย โรคภัยไข้เจ็บ การถูกกดขี่ข่มเหงและภัยคุกคาม รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการชะงักงันของการดำเนินชีวิตโดยปกติ ทั้งในชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว รวมทั้งในชุมชนของตนเอง แต่ในทางปฏิบัติถือว่าเป็นเรื่องที่ยังใหม่อยู่ โดยความมั่นคงในสมัยก่อน จะเน้นไปในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงของประเทศ แต่ความมั่นคงในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป เป็นการเน้นที่รากหญ้า คือ การพัฒนามนุษย์และสังคมมากยิ่งขึ้น เพราะมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆ ความมั่นคง นอกจากจะหมายถึง ความปลอดภัยจากภัยคุกคามด้านความหิวโหย ความเจ็บป่วย อาชญากรรมแล้ว ยังรวมถึง การได้รับการปกป้อง ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัว ชีวิตการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์นั้นความไม่มั่นคงมาจากความวิตกกังวล ในเรื่องของชีวิตประจำวันมากกว่าที่จะมาจากเหตุการณ์ต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

เมื่อเป็นเช่นนี้ เรื่องของความมั่นคงจึงมีความสำคัญสำหรับมนุษย์ ในการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้นั้น ต้องเกิดจากการที่ประชาชนในประเทศมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตของตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานในการที่จะทำให้การพัฒนาประเทศ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นการช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ประชาชนมีความมั่นคงเสียก่อน เพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย ตลอดจนการกินดีอยู่ดี การได้รับหลักประกัน และมีมาตรฐานการครองชีพ มีหลักประกันสามารถตอบสนองของความจำเป็นขั้นพื้นฐานของตนได้ ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลมาก หากประชาชนมีความมั่นคงที่ดีแล้ว ย่อมส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีของการพัฒนาประเทศด้วย

การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิ ความปลอดภัย การตอบสนองของความจำเป็นขั้นพื้นฐานสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยมีองค์ประกอบความมั่นคงใน 10 มิติ คือ

มิติที่ 1 ที่อยู่อาศัย หมายถึงการมีสิทธิครอบครองที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคงมีสาธารณูปโภคพื้นฐานพอเพียง อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีและมีทางเข้าออกที่สะดวก

มิติที่ 2 สุขภาพอนามัย หมายถึงการมีสถานภาพด้านสุขภาพอนามัย (Health Status) ที่ดี ได้รับการคุ้มครองจากหลักประกันด้านสุขภาพที่พอเพียงสามารถเข้าถึงได้โดยมีข้อจำกัดน้อย และปราศจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยด้วยร่างกายและจิตใจ

มิติที่ 3 การศึกษา หมายถึงการได้รับการศึกษาที่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา และการได้รับการศึกษาต่อเนื่องอย่างเท่าเทียมตลอดจนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพตรงตามการศึกษาที่ได้รับมา

มิติที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้ หมายถึง การได้ทำงานเต็มเวลาที่มั่นคงและพึงพอใจ มีรายได้และเงินออมที่พอเพียงแก่การดำรงชีพโดยไม่มีหนี้สินที่ไม่มีคุณค่า

มิติที่ 5 ความมั่นคงส่วนบุคคล หมายถึงความปลอดภัยและรู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน

มิติที่ 6 ครอบครัว หมายถึงการที่สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดี เคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการร่วมรับผิดชอบภาระของครอบครัว

มิติที่ 7 การสนับสนุนทางสังคม หมายถึงการที่บุคคลมีบุคคลที่พร้อมจะให้การช่วยเหลือได้รับการคุ้มครองและสามารถเข้าถึงบริการของสังคมได้โดยมีข้อจำกัดน้อยและความรู้สึกมีคุณค่า และความสุขในชีวิต

มิติที่ 8 สังคม-วัฒนธรรม หมายถึงการที่บุคคลมีเวลาปลอดจากภารกิจ การงาน เพื่อใช้สำหรับการพักผ่อนอย่างพอเพียง ตลอดจนการติดตามข่าวสารด้านสังคม-วัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาในการพัฒนาทางจิตใจ โดยการปฏิบัติศาสนกิจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน

มิติที่ 9 สิทธิและความเป็นธรรม หมายถึงการที่บุคคลได้รับการเคารพในสิทธิไม่ถูกล่วงละเมิดสิทธิ และรู้สึกถึงการได้รับโอกาสจากสังคมอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

มิติที่ 10 การเมืองและธรรมาภิบาล หมายถึงการที่บุคคลมีส่วนร่วมทางการเมืองประเภทต่าง ๆ และระดับต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมจากหน่วยงานและบุคลากรของรัฐ นอกจากนี้ยังรู้สึกไว้วางใจในความโปร่งใสของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ

โดยจะเห็นได้ว่า ความมั่นคงทางด้านอาชีพหรือการมีงานทำและมีรายได้ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญประการหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากความมั่นคงเป็นความรู้สึกที่เกิดความปลอดภัยว่าจะมีงานทำ มีรายได้แน่นอน มีผลตอบแทนอันเกิดจากรายได้สวัสดิการที่สามารถดำรงชีพ ได้รับการปกครอง

อย่างเป็นธรรมชาติ มีโอกาสในความก้าวหน้าในการทำงาน และสามารถทำงานได้จนเกษียณอายุ เพื่อให้ตนเอง และครอบครัวดำรงชีพอย่างปกติสุขช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เกิดภาระต่อสังคม สายทิพย์ วงศ์สังข์ชะ (2540, น. 14) จะมีรายได้ที่แน่นอนและผลตอบแทนที่เพียงพอสามารถดำรงชีพได้ และได้รับการปกครองอย่างเป็นธรรมชาติ มีโอกาสในความก้าวหน้าในการทำงาน และสามารถทำงานได้จนเกษียณอายุ เพื่อให้ตนเองและครอบครัวสามารถดำรงชีพอย่างปกติสุขช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เกิดภาระต่อสังคม มีหลักประกันในการดำเนินชีวิตรวมทั้งสวัสดิการอย่างสม่ำเสมอ มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยไม่มีความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคม โดยมีความรู้สึกถึงความปลอดภัยที่จะสามารถยึดอาชีพที่ประกอบอยู่นั้นให้สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน และมีอิสรเสรีภาพในการทำงานนำไปสู่รายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีพและมีเงินเหลือเก็บออม ทำให้มีที่อยู่อาศัย มีการศึกษา มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในชีวิต มีความสุข และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาให้ เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี นับว่าเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง

ในทางตรงกันข้ามหากมนุษย์ขาดความมั่นคงทางอาชีพ อาจทำให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจหลายประการ เช่น สูญเสียรายได้ต่อการดำรงชีพ ขาดหลักประกันในการดำเนินชีวิต มีสุขภาพอนามัยที่ไม่สมบูรณ์ รวมถึงปัญหาครอบครัว จะส่งผลกระทบทางด้านสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย จากเหตุปัจจัยแวดล้อมดังกล่าว ความมั่นคงทางอาชีพจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทุกคนพึงปรารถนา ความรู้สึกที่เกิดความปลอดภัยว่าจะมีงานทำ ได้รับรายได้ที่แท้จริง อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับการตอบสนองต่อความจำเป็นและความต้องการทั้งปัจจุบันและในอนาคต และได้รับการคุ้มครองป้องกันว่าจะมีอาชีพที่แน่นอนมั่นคง ไม่ว่าจะเกิดมูลเหตุจากการประสบอุบัติเหตุ เกิดเจ็บป่วย ไม่มีงานให้ทำอย่างเต็มที่ หรือการให้ออกจากงานอย่างไร้เหตุผล หรือเหตุผลอื่นๆ เกี่ยวกับชีวิตการทำงาน การมีงานทำและได้การมีรายได้ที่แน่นอนมีผลตอบแทนที่เพียงพอสามารถดำรงชีพได้ และรับการปกครองอย่างเป็นธรรมชาติ มีโอกาสในความก้าวหน้าในการทำงาน และสามารถทำงานได้จนเกษียณอายุ เพื่อให้ตนเอง และครอบครัวดำรงชีพอย่างปกติสุขช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เกิดภาระต่อสังคม มีหลักประกันในการดำเนินชีวิตรวมทั้งสวัสดิการอย่างสม่ำเสมอ มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยไม่มีความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน มีอิสรเสรีภาพในการทำงาน ได้รับการยอมรับจากสังคม โดยมีความรู้สึกถึงความปลอดภัยที่จะสามารถยึดอาชีพที่ประกอบอยู่นั้นให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะทำให้เกิด มีความมั่นคงในงาน ความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางด้านอารมณ์ นอกจากนี้

ความมั่นคงในการทำงานและอาชีพนั้นยังเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมีความขยันหมั่นเพียรทำงานอย่างมีความสุขและเป็นแรงจูงใจให้เกิดขวัญและกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดความจงรักภักดี ความสามัคคี สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรกับบุคลากรและเกิดพลังร่วม ในการขจัดปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนองค์กร ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในองค์กร ทำให้ผลของการทำงานบรรลุจุดมุ่งหมาย เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพและยังเป็นการเพิ่มศักยภาพให้องค์กรด้วย แต่ถ้าหากองค์กรไม่มีความมั่นคงในการทำงาน ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความไม่แน่ใจในสถานภาพของตน ทำงานไม่มีความสุข หรือไม่มีความสุขแก่ตนเอง ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานเพราะมีความหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา ผลของการปฏิบัติงานก็จะไม่ดีตามไปด้วย

ดังนั้นองค์กรควรที่จะให้ความสำคัญต่อความมั่นคงทางอาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงของมนุษย์ และเป็นการลดปัญหาในสังคมที่จะเกิดขึ้นได้หากเกิดความไม่มั่นคงในการทำงาน เพราะความมั่นคงในการทำงานและอาชีพมีความสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะรายได้และค่าตอบแทนเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนเพื่อเป็นปัจจัยในการเสริมสร้างความมั่นคงในด้านต่างๆแล้ว ยังเป็นการสร้างระดับความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม และระดับความพึงพอใจในการดำรงชีวิตมนุษย์ การมีชีวิตที่ดี ประกอบด้วยความสุข การปฏิบัติภารกิจประจำวัน การปฏิบัติกิจกรรมทางด้านสังคม การใช้สติปัญญา อารมณ์ และความรู้สึก สถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางด้านสุขภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี ความพึงพอใจในชีวิต ความนับถือตนเอง สุขภาพ และสถานภาพการทำงานของร่างกายมีเวลาว่างสำหรับการพักผ่อน และสภาวะทางเศรษฐกิจที่ดี การที่ผู้คนมีความสามารถที่จะทำมาหากินมีรายได้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต ตลอดจนมีโอกาสที่จะนำรายได้ไปใช้สอยได้ตามความพอใจ

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว. หรือ SME Bank) เป็นกลไกสำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอันเป็นรากฐานของระบบเศรษฐกิจ โดยมุ่งหมายให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นสามารถเติบโตเป็น SMEs ที่มีศักยภาพและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ธนาคารฯ จึงมีการให้บริการครบวงจรตั้งแต่กระบวนการบ่มเพาะธุรกิจ การสนับสนุนเงินทุน การเป็นพี่เลี้ยง และการเชื่อมโยงบริการจากหน่วยงานพันธมิตรทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนา

ให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็ง และอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน ซึ่งถือว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้ตราพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยาย หรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษาแนะนำหรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จากพันธกิจที่ธนาคารฯ ได้รับมอบหมายและเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จึงทำให้นโยบายของธนาคารตลอดจนข้อกำหนด หลักเกณฑ์ การกำกับดูแล รวมทั้งนโยบายของธนาคารถูกกำหนดโดยรัฐ จึงมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการ เช่น กำหนดนโยบายในการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาใช้วัตถุดิบ, น้ำท่วม, ผู้ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น

ในระหว่างที่ธนาคารฯ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคาร เพื่อการนี้จะสั่งให้ ธนาคารฯชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของธนาคารซึ่งขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแล รวมทั้งมีอำนาจ สั่งให้ธนาคารปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้ ธนาคารฯ ยังมีการกำหนดอัตราเงินเดือนโดยอิงเกณฑ์การจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกำหนดตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับธนาคาร และการจัดสวัสดิการในการทำงานต่างๆ ให้แก่ตัวพนักงานและครอบครัวก็จะมี ความแตกต่างจากธนาคารอื่นทั่วไป เช่น เงินช่วยเหลือพนักงาน การเบิกค่ารักษาพยาบาล ตนเอง คู่สมรส บุตร และบิดามารดา การเพิ่มสวัสดิการพิเศษแก่พนักงานที่ปฏิบัติงานศูนย์ธุรกิจในพื้นที่พิเศษ(ภาคใต้) ฯลฯ นอกจากนี้ธนาคารฯ ยังได้มีการจัดสวัสดิการที่เป็นการเสริมทักษะ เช่น การช่วยเหลือการศึกษาพนักงาน เงินค่าธรรมเนียมนการศึกษา ค่าสมัครเข้าเรียน ค่าลงทะเบียนแรกเข้า ศึกษา ค่าลงทะเบียนรายวิชา เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้พนักงานมีการพัฒนาองค์ความรู้ ส่วนวัน และเวลาในการปฏิบัติงาน วันทำการของสัปดาห์ เว้นวันหยุดประจำสัปดาห์ และวันหยุดตามประเพณี เวลาทำการปกติ ตั้งแต่ 8.30 นาฬิกาถึง 16.30 นาฬิกา และให้มีเวลาพักไม่เกิน 1 ชั่วโมง ระหว่างเวลา 12.00 นาฬิกาถึง 13.00 นาฬิกา

การที่ธนาคารฯ มีนโยบายไม่แข่งขันกับสถาบันการเงินเอกชน แต่เป็นการให้บริการเสริมแก่ประชาชนผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในส่วนที่สถาบันการเงินอื่นไม่สามารถให้การสนับสนุน

ทางการเงินได้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งทุน อีกทั้งจะดำเนินการเพื่อสร้างให้เกิดความเสมอภาคและยุติธรรมในการมีโอกาสดำเนินการทางการเงินจากภาครัฐของประชาชน ทั้งในเขตเมือง และเขตชนบท นอกจากนี้ธนาคารฯ จะดำเนินการโดยไม่หวังกำไรสูงสุดทางธุรกิจ แต่เน้นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ ซึ่งจะมีความแตกต่างจากสถาบันการเงินทั่วไปอย่างชัดเจน จึงทำให้นโยบายต่างๆ และคณะผู้บริหารตลอดจนโครงสร้างขององค์กรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงส่งผลกระทบกับพนักงานขององค์กร ต่อความมั่นคงในอาชีพ และเพื่อไม่ให้พนักงานขาดความมั่นคง ขาดความก้าวหน้าทางอาชีพ การถูกโอนย้ายหรือปรับเปลี่ยนตำแหน่งและหน้าที่ หรือเหตุผลอื่นๆ การมีงานทำ การมีรายได้ที่แน่นอน และหลักประกัน สวัสดิการที่เคยได้รับและผลตอบแทนที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ การกระทำดังกล่าวย่อมจะส่งผลให้พนักงานผู้ปฏิบัติงานได้อย่างไม่เต็มความสามารถ ตลอดจนขาดคุณภาพในการทำงาน ทำงานผิดพลาดขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจในงานที่ทำ และในการที่พนักงานลาออกส่งผลให้การปฏิบัติงานขาดความต่อเนื่อง ล่าช้า ก่อให้เกิดผลกระทบต่องค์กร และพนักงานขาดความมั่นคงในทางอาชีพก่อให้เกิดการลาออกและโยกย้ายงานเป็นจำนวนมาก และพบว่าในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2547-2549 มีจำนวนพนักงานลาออกดังนี้

- พ.ศ. 2547 มีจำนวนพนักงานลาออก 131 คน
- พ.ศ. 2548 มีจำนวนพนักงานลาออก 150 คน
- พ.ศ. 2549 มีจำนวนพนักงานลาออก 145 คน

โดยเฉลี่ยต่อปีจะมีจำนวนพนักงานลาออก 142 คน/ปี โดยระบุเหตุผลในการลาออกเนื่องจาก ได้งานใหม่ที่มีความท้าทายกว่า ผลตอบแทนสูงกว่า มีโอกาสในการก้าวหน้ามากกว่า และบางส่วนออกไปประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรไม่สามารถสร้างแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานจึงทำให้พนักงานเกิดความไม่มั่นคงทางอาชีพ ธนาคารจึงต้องหันมาให้ความสำคัญต่อพนักงานในการสร้างความมั่นคงทางอาชีพและเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งจะมีองค์ประกอบสำคัญหลายด้านเช่น รายได้ งาน โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง สวัสดิการ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีพให้กับพนักงาน และเป็นสิ่งจูงใจที่จะทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน สร้างให้เกิดความมั่นคงทางอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข ตลอดจนได้รับโอกาสต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งมีสิทธิเสรีภาพในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ซึ่งความมั่นคงในการทำงานนี้จะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งทางด้านสุขภาพอนามัย ร่างกายและจิตใจ สวัสดิการเหล่านี้จะทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานเพิ่มขึ้น และทำให้พนักงานเกิดความเชื่อมั่นใน

องค์กรรวมทั้งก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการทำงานและทำให้องค์กรมีศักยภาพสูงขึ้น

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการสร้างความมั่นคงทางอาชีพ ในประเด็นที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานต่อความมั่นคงทางอาชีพว่ามีมากน้อยเพียงใด พนักงานมีความคิดเห็นต่อการวางแผนอาชีพในอนาคตของตนในฐานะพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยว่ามีการวางแผนอาชีพอย่างไร และความคิดเห็นต่อการสร้างความมั่นคงทางอาชีพแก่พนักงานของธนาคารมีประการใดบ้าง ผู้ศึกษาจึงจัดทำการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยต่อความมั่นคงทางอาชีพ
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของพนักงานต่อการวางแผนอาชีพในอนาคต
3. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อบทบาทของธนาคารในการสร้างความมั่นคงทางอาชีพให้แก่พนักงาน

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความมั่นคงทางอาชีพในทัศนคติของพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ทั้งสำนักงานใหญ่ สำนักงานเขตธุรกิจและศูนย์ธุรกิจทั่วประเทศ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

พนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย หมายถึง พนักงาน ซึ่งเป็นบุคคลที่ธนาคารจ้างไว้ในลักษณะประจำ และรับเงินเดือนตามตำแหน่งและขั้นที่บรรจุ

ทัศนคติของพนักงานต่อความมั่นคงทางอาชีพ หมายถึง ความรู้สึกหรือความเห็นของพนักงานที่มีต่อการปฏิบัติงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ในปัจจุบันว่ามีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าจะได้รับการจ้างให้ทำงานจนเกษียณอายุและมีโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

1. การทำงานจนเกษียณอายุ หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบการทำงานจนครบวาระตามเกณฑ์สูงสุดที่หน่วยงานกำหนด อายุ 60 ปี หรือตามสัญญาจ้าง

2. โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบโอกาสที่ได้การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาการทำงานและได้รับการเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งในลำดับที่สูงขึ้น รวมถึงการได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้นตามลำดับ

ทัศนคติของพนักงานต่อการวางแผนอาชีพในอนาคต หมายถึง ความคาดหวังที่พนักงานกำหนดสิ่งที่ยากจะทำในอนาคตในด้านความก้าวหน้าทางอาชีพ การเปลี่ยนระบบงาน และการพัฒนาสามารถของแต่ละบุคคล

1. ความก้าวหน้าทางอาชีพ หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบการได้รับการมอบหมายงานอย่างยุติธรรม ได้รับการเลื่อนขั้นและการเลื่อนตำแหน่ง

2. การเปลี่ยนระบบงาน หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบการที่พนักงานคาดว่าจะได้รับการสนับสนุนให้เปลี่ยนงานหรือหน้าที่ในความรับผิดชอบไปในทางที่ดีขึ้น หรือตามความถนัดและความสามารถ

3. การพัฒนาความสามารถของแต่ละบุคคล หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบการพัฒนาความสามารถของตนเองให้มีความรู้และการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ

ทัศนคติต่อบทบาทของธนาคารในการสร้างความมั่นคงทางอาชีพ หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบของพนักงานที่มีต่อบทบาทของธนาคารในอนาคตด้านความมั่นคงในงาน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์กร และสวัสดิการ

1. ความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและเชิงลบในความมั่นคงของตำแหน่งงานและองค์กร ความรู้สึกเชื่อมั่นว่าจะได้รับการจ้างให้ทำงานจนเกษียณอายุ มีความก้าวหน้า มีช่องทางการเจริญเติบโตและมีหลักประกันในการทำงาน

2. ความสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์กร หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบการที่บุคคลในองค์กรให้ความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างกันในการทำงานต่างๆ ตลอดจนความสัมพันธ์อันดีกันระหว่างพนักงาน และผู้บริหาร

3. การจัดสวัสดิการในการทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบในเรื่องประโยชน์หรือเครื่องอำนวยความสะดวกที่จัดให้พนักงานและครอบครัวมีชีวิตและสภาพการทำงานที่ดีและสะดวกสบาย เช่น ค่ารักษาพยาบาล เงินช่วยเหลือการศึกษาและอื่นๆ ที่ธนาคารกำหนด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. จะทำให้ทราบถึงผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาชีพของพนักงาน
2. เพื่อทราบถึงทักษะของพนักงานเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพและความคาดหวัง
สำหรับอนาคต
3. ผลจากการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพให้กับ
พนักงาน เพื่อนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบาย เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
ทางอาชีพให้กับพนักงานต่อไป

